

Förhold til Folketallet. Bælgeretallet er i Förhold betydelig større i Landdistrikterne end i Købstæderne og i Kjøbenhavn. Förholdet mellem Bælgeretallet og Folketallet var i 1849 10,9 i Kjøbenhavn, 13,5 i Købstæderne og 15,1 i Landdistrikterne; saa mange Procent af Folketallet vare Bælgerne den Gang. I 1890 er Förholdet saaledes: 14,7 pCt. i Kjøbenhavn, 15,7 pCt. i Købstæderne og 17,1 pCt. i Landdistrikterne. Vilde man altsaa tage Hensyn til Procenttallet, vilde det være naturligt at gøre Förstellen endnu større; i de tættere befolkede Egne, navnlig i Bherne, vilde det være naturligt at gøre Kredsene endnu større.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og slutte med at udtale, at jeg selvfølgelig maa stemme mod Flertallets Förslag, og jeg vil saa anbefale, at man stemmer for det Förslag, jeg har stillet, idet jeg endnu kun skal gøre gældende, at her er efter mit Skøn den eneste Vej til en virkelig Løsning af dette Spørgsmaal. Alle Förslag paa at gaa udenom og gaa andre Veje have hidtil været frugtesløse, og jeg tror, at alle fremtidige Förslag i saa Henseende ligeledes ville vise sig at være frugtesløse. Det Förslag, som jeg stiller, respekterer Grundlaget, Grundlovens § 32, Regeringsförslaget gør det samme. Naar vi altsaa staa her med to Förslag over for hinanden, som begge respektere Grundlovens § 32, skulde det saa ikke være muligt, at vi kunde forhandle om Resten, skulde det ikke være muligt, at man ved Smødefommenhed fra begge Sider skulde kunne naa til et endeligt Resultat ved at forhandle om Fordelingen inden for den Ramme og det Grundlag, som klart er lagt for Dagen i begge Förslag? Skulde den Tid saa komme, at man vil finde det ønskeligt og rigtigt at komme ind paa en Grundlovsforandring om andre Ting, kan det være, at vi bør tage dette Spørgsmaal med. Jeg tror nemlig, at hvis vi kunde naa til en Gennemførelse af Sagen paa det Grundlag med de 137 Medlemmer, ere vi færdige for vor Levetid eller i et hvert Tilfælde for en meget lang Fremtid, og skulde vi saa senere komme til at tale om en Grundlovsforandring, skal jeg, hvis jeg lever til den Tid, ikke have noget imod at staa Tallet 137 fast ved en eventuel Grundlovsforandring.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Breinholdt: Ja, det skal blive en ganske kort Bemærkning. Det ærede Medlem,

som nu satte sig fremkom med en meget stærk Udtalelse mod en Pasjus i den af Mindretallet foreslaede Dagsorden, da han udtalte, at han maatte bestemt modsætte sig, at der gaves Indenrigsministeren en saadan Bemyndigelse, som deri omtales. Dette beror paa en Misforstaaelse, som jeg for øvrigt privat har hørt udtale til mig fra mange andre ærede Medlemmers Side, en Misforstaaelse, som jeg skynder mig med at rette, for at ikke flere skulle gøre det ærede Medlems Eksempel og tale derimod. Misforstaaelsen er saa meget naturligere, som der netop er faldet et Par Ord ud i selve Dagsordenen, idet det nemlig deri skulde hedde: „i Förventning om, at det foreliggende Spørgsmaal i sin Tid vil blive endelig ordnet ved en Grundlovsforandring, og at der indtil da vil blive givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at foretage“ o. s. v. Saaledes skulde Dagsordenen lyde, og jeg beder undskyldt, at jeg ikke allerede straks i mit første Foredrag sagde det. Men saa vil enhver vide, at det er ikke en Bemyndigelse, som skal gives ifølge Dagsordenen, men at der kun skal udtales en Förventning om, at der skal udgaa en Lov enten som Tillæg til Valgloven eller som særlig Lov, der giver den højtærede Indenrigsminister en saadan Bemyndigelse.

Formanden: Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at denne Forandring i Förslaget til Dagsordenen bør foretages; Meningen var for Resten temmelig tydelig i Forvejen, men det er jo rigtigt at rette det, saaledes som det nu er antydet.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg skal begynde med fuldt ud at slutte mig til den Anerkendelse, som Tingets ærede Formand har givet af den Dygtighed og den Fuldstændighed, hvormed Betænkningen er affattet. Jeg har saa meget mere Grund dertil, som netop Fuldstændigheden i Betænkningens Fremstilling af det historiske Materiale gør mig det muligt i stor Klarhed at angive Regeringens Standpunkt til de foreliggende Förslag. Det er jo anerkendt fra alle Sider, at den tiltagende Folkmængde har ført med sig, at forskellige Folketingskredse ere tiltagne saaledes i Indbyggerantal, at der er opstaaet et stort Misförhold med Hensyn til Indbyggertallet i de forskellige Kredse. Dette Misförhold er for enkelte Kredse saa stort, at det vistnok maa erkendes, at hvis en saadan Kreds som f. Eks. Kjøbenhavns 1ste og 5te eller Kjøbenhavns Amts 1ste var optaget i Valgloven, vilde det være et øjensynligt og stærkt Brud